

Ой мати ж ти, мати

балада

с. Ключниківка
Миргородський район
Полтавська область
Запис: Крейт С.А.,
Лебединська Г.В.,
Лебединський Д.О., Осадча В.М.
09.1990 р.

Нотація: Ібрямова В.І.

♩=80

Одна

Ой ма - ти ж ти, ма - ти, ма - ти Ва - си - ли - на,

Гуртом

ой на - шо ж ти ра - но си - на о - же - ни - ла,

ой на - шо ж ти ра - но си - на о - же - ни - ла.

Ой на - шо ж ти ра - но си - на о - же - ни - ла,

ой на тре - тій день не - віст - ку су - ди - ла,

ой на тре - тій день не - віст - ку су - ди - ла.

А не - віс - точ - ка ж па - се, па - се, за - вер - та - є,
та все те - є ста - до сліз - ми об - ли - ва - є,
та все те - є ста - до сліз - ми об - ли - ва - є.

Ой мати ж ти, мати, мати Василина,
Ой нашо ж ти рано сина оженила. (двічі)

Ой нашо ж ти рано сина оженила,
Ой на третій день невістку судила. (двічі)

Ой на третій день невістку судила,
Молодого сина в похід нарядила. (двічі)

Молодого сина в похід нарядила,
Нелюбу невістку стадо коней пасти. (двічі)

А невісточка ж пасе, пасе, завертає,
Та все теє стадо слізьми обливає. (двічі)

Стадо ж моє стадо, стадо воронное,
Життя моє горке та ще й молодое. (двічі)

Ой пасіться коні, коні вороннії,
Ой пройшли мої літа молодії. (двічі)

Ой їжте, коні, зеленую травку,
Ой пийте, коні, холодную воду. (двічі)

Ой пийте, коні, холодную воду,
Ой поки прийде мій милий з походу. (двічі)

А мій милий не довго барився,
На восьмий годочок назад воротився. (двічі)

На восьмий годочок назад воротився,
Та й за свою милу зразу ухватився. (двічі)

Годі ж тобі, мила, стадо коней пасти,
Та й ходім же, мила, о матері в гості. (двічі)

Що син до матері із гостинцями,
А мати до сина та із радощами.

Сина ж посадила за тесовий стіл,
Нелюбо невістко - у порогах постій.

Що синові налила та й зеленого вина,
Нелюбій невістці чемериці дала.

А милий з милою вірненько любились,
Вони тим же ядом та й переділились.

Давай, мила, вип'ємо та й по чарочці,
Щоб нас поховали та й у парочці.

Давай, мила, вип'ємо та й по рюмочці,
Щоб нас поховали в одній труночці.

Що син умер у суботоньку,
Нелюба невістка у неділеньку.

Сина ж поховали та й під церквою,
Нелюбу невістку під огорою.

На синові посадили червону калину,
Нелюбій невістці суху тополину.

А веточка за веточку зачіпається,
А мати за дітьми побивається.

Ой як би ж я знала та й не чарувала б,
Із своїми дітками віку б доживала.